

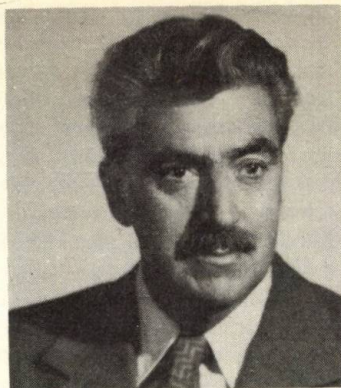
megbecsülést szerzett magának és hazánkknak: 1957 óta részt vesz a *Nemzetközi Dokumentációs Szövetség (FID)* munkájában, s elnöke a FID Magyar Nemzeti Bizottságának.

SLEZSÁK IMRE

az Edelényi Nagyközségi Könyvtár igazgatója a tanácsi közművelődési könyvtárügy sokat emlegetett „hőskorszakának” azon kis számú csoportjába sorolható, amelynek tagjai egészen fiatalon nemcsak a pályával jegyezték el magukat, hanem a tájjal, a településsel is, amely szárnyra bocsátotta őket: 1951-ben falusi könyvtárosként kezdte, 1953 óta az edelényi könyvtár – akkor még járási könyvtár – igazgatója, s bár a közigazgatási rendszer és vele a könyvtár jogállása is többször változott az eltelt években, ő maradt, aki volt, és ott, ahol volt. A soktelepüléses, aprófalvas járás könyvtárügyének irányítójaként soha nem feledkezett meg arról, hogy ezeken a távoli helyeken is szépre vágó, művelődni akaró

emberek élnek, jó közérzetüket fenn kell tartani, bárhogy döntsenek is sorsukról a mindenkori településtervezők. Körzeti könyvtári – vagy más nevű –, jól szervezett mikrohálózatokba fogta össze a falusi könyvtárakat, könyvtárakat épített-szépített úgy, ahogy lehetett: az országos könyvtárépítési akciók segítségével vagy azok nélkül, emlékkönyvtárakat Petőfinek és kegyes adományból emlékkönyvtárat egy anyának és unokájának, aki a második világháborúban a népek szabadságáért adta életét. Rendszeresen és tervszerűen vitt jó írókat-költőket és mezőgazdasági szakembereket a falvakba élményt adó találkozókra. Bebizonyította, hogy az aprófalvas vidékeken is lehet „könyvtár formájú” könyvtárakat csinálni és működtetni. Megyei szakfelügyelőként, tanácsstagként, helyi és megyei népfrentbizottsági tagként mindenütt ott volt és van, ahol a könyvtárügyért – a kultúráért – tenni kell valamit. Ismer mindenkit, mindenütt ismerik és szeretik. A „saját”, a központi könyvtárat 1963-ban a könyvtárépítés első hullámában szinte a két kezével emelte, majd fecskéfeszekként ragasztgatott helyiségeket többször is a kinőtt épülethez. Könyvtára az egyetlen községi könyvtár az országban, amely évek hosszú sora óta, kihagyás nélkül jelentkezik szerény külsejű, de gazdag tartalmú tájékoztatójával, a következő hónap könyvtári programlapjával. Aki a könyvtár klubjainak csupán számát és összejövetelel műsorait figyeli hónapról hónapra, az is bizonyítva látja, hogy Slezsák Imre kitűnő munkatársaival együtt valóban fészekmeleg intézményt teremtet és éltet évtizedek óta az északi végeken.

SZURMAY ERNŐ

a szolnoki Verseyhy Ferenc Megyei Könyvtár igazgatója nyugállományba vonulása alkalmából érdemelte ki a könyvtárügy legrangosabb szakmai elismerését azért a másfél évtizedes tevékenységéért, amelyet a megye tanácsi könyvtárainak irányításában és a különböző hálózatok együttműködésének megteremtésében kifejtett. A hálózatok közötti együttműködés szolgáltatába állította az általa megújított és színvonalában országosan is az élvonalba felhozott megyei szakmai folyóiratot, az *Együttöt*, amely az egész magyar könyvtárügyet érintő kérdésekben is hallatta már szavát. A könyvtári tevékenység minden ágában magasra emelte a mércét, s arra törekedett, hogy a könyvtárak a maguk területén adódó, korábban csekély mértékben kihasznált lehetőségekkel élve ugyanolyan tudományos műhelyekké váljanak, mint a megye nagyobb hagyományú közgyűjteményei, a nagy tömegekre kiható műveltségterjesztő tevékenységüket illetően pedig a legjobb közművelődési intézmé-